

200708049/1.

Datum uitspraak: 21 december 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/40207 en 07/40206 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 9 november 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

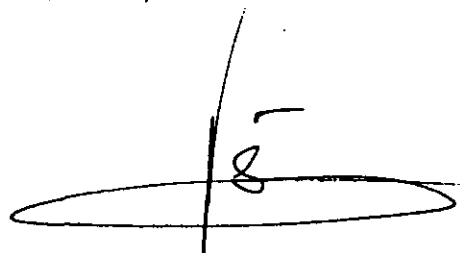
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

284-555.

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

9. NOV. 2007 17:17

Rechtbank 's-Gravenhage
zittinghoudende te Amsterdam
vreemdelingenkamer
voorzieningenrechter

Uitspraak

artikel 8:81 en 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
j^o artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

reg. nrs.: AWB 07/40207 (voorlopige voorziening)
AWB 07/40206 (beroepszaak)

V.nr.:

inzake: geboren op van onbekende nationaliteit, alias
geboren op van Armeense nationaliteit, verzoekster,
gemachtigde: mr. P.J. Wapperom, advocaat te Dordrecht,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.
gemachtigde: mr. M.M. Favier, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst
van het Ministerie van Justitie.

I. PROCESVERLOOP

1.1 Op 24 oktober 2007 heeft verzoekster beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 23 oktober 2007 waarbij de aanvraag van verzoekster om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 van 18 oktober 2007 is afgewezen. Op diezelfde datum is een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend, waarbij is verzocht uitzetting van verzoekster achterwege te laten totdat op het beroep zal zijn beslist.

1.2 Het verzoek om een voorlopige voorziening is behandeld ter zitting van 2 november 2007. Verzoekster is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig een tolk in de Armeense taal, de heer K. Manuelyan. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

II. ASIELRELAAS

Verzoekster heeft het volgende relaas aan haar aanvraag ten grondslag gelegd. Verzoekster was eerst verkoopster op de markt maar heeft toen van april tot juni 2007 als vrijwilligster geld verdiend door voor de parlementaire verkiezingen in eind mei 2007 stemmen te werven voor een partij genaamd de Armenian People Liberation Union (HJAM). In verzoeksters aanwezigheid zijn de verkiezingen vervalst doordat valse stembiljetten werden ingebracht. Verzoekster heeft bij haar partijkandidaat hierover haar woede geuit en besloten om op de rechtbank te getuigen tegen de vervalsing en de oneerlijke verkiezingen in het district. In Armenië is geen wet, er is alleen maar corruptie en maffia. Verzoekster heeft bij de partij een schriftelijke verklaring afgelegd. Ondanks dat verzekerd werd dat verzoeksters verklaringen vertrouwelijk zouden worden behandeld is verzoeksters verhaal over de fraude aan de politie verteld. Verzoekster heeft eerst acht maanden in een afgelegen plaats gewoond. De problemen begonnen toen de zaak serieus werd genomen, maar verzoekster kon haar verklaring niet meer intrekken. Verzoekster is tientallen keren verhoord door de politie en zij heeft een dagvaarding ontvangen om te komen getuigen bij de rechtbank. In juli 2007 hebben drie mannen zich

9 NOV. 2007 17:17

NR. 6322 F. 3/7

AWB 07/40207 (voorlopige voorziening)
AWB 07/40206 (beroepszaak)

2

binnen verzoeksters huis geforceerd en verzoekster ondervraagd over haar verklaring bij de politie en de partij en de dagvaarding. Verzoekster is daarbij mishandeld en bedreigd. De dagvaarding is niet gevonden. De politie kan verzoekster niet beschermen en de maffia heeft gezegd dat verzoekster vermoord zou worden. Na een week bij kennissen te hebben verbleven, heeft verzoekster één maand bij iemand in een kelder gewoond. Verzoekster heeft twee keer geprobeerd zelfmoord te plegen. De datum dat verzoekster bij de rechtbank moest verschijnen naderde en zij was bang. Op 8 september 2007 is verzoekster met hulp van kennissen gevlucht uit Armenië.

III. OVERWEGINGEN

3.1 Verweerder heeft de aanvraag van verzoekster binnen 48 procedures in het aanmeldcentrum (AC) afgewezen op grond van artikel 31, eerste lid, juncto artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000. Verzoekster heeft zich niet uit eigen beweging en onverwijld gemeld bij de Nederlandse autoriteiten na aankomst in Nederland. Voorts heeft verzoekster toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van haar identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas. Ten aanzien van de geloofwaardigheid van het asielrelaas is het feitencomplex ongeloofwaardig wegens tegenstrijdige, vage, summier en onjuiste verklaringen inzake het asielrelaas. De verklaring van verzoekster dat zij wervingsactiviteiten heeft verricht voor de HJAM, getuige is geweest van verkiezingsfraude, hieromtrent belastende verklaringen heeft afgelegd en daardoor problemen heeft ondervonden waaronder mishandelingen en bedreigingen, wordt niet geloofwaardig geacht. Naast de omstandigheid dat het asielrelaas van verzoekster over de redenen van vertrek uit Armenië niet geloofwaardig wordt geacht, zijn er geen andere aanknopingspunten die kunnen leiden tot het oordeel dat verzoekster te vrezen heeft voor vervolging in Armenië. Het asielrelaas zoals dat door verzoekster naar voren is gebracht ontbeert positieve overtuigingskracht.

3.2 Verzoekster stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag, gelet op de vereiste zorgvuldigheid, niet binnen 48 procedures heeft kunnen afdoen. Verzoekster heeft - samengevat - het volgende tegen het bestreden besluit aangevoerd. Uit verzoeksters verklaring blijkt dat verzoekster op 19 september 2007 Nederland is ingereisd en dat zij op 20 september 2007 - tijdens een controle - in contact kwam met de Nederlandse autoriteiten. Verzoeksters verklaring dat zij niet aan het werk was in het hotel, maar zich ophield totdat haar kennis klaar was met werken om nadien samen naar Zevenaar te gaan, is geloofwaardig en aannemelijk te achten. Verzoekster heeft hierover duidelijk en consistent verklaard en de brief van de Armeens Apostolische kerk in Amsterdam van 28 oktober 2007, evenals de brief van mevrouw bevestigen voorts haar verhaal. Er is wel sprake van onverwijld melden in de zin van de wet en de jurisprudentie. Voorts heeft verzoekster een kopie van haar paspoort overgelegd waaruit haar identiteit en nationaliteit blijkt. Verzoekster heeft daarnaast aangegeven dat er nog een geboorteakte, schooldiploma's en documenten met betrekking tot de politieke activiteiten zijn achtergebleven, maar vanuit detentie kan verzoekster weinig ondernemen om deze binnen de 48-uursprocedure alsnog te laten overkomen. Verweerder heeft onvoldoende rekenschap gegeven van het feit dat verzoekster meteen gevangen is gezet, dat verzoekster hierdoor psychisch in de war is geraakt en dat zij hierdoor niet meteen in staat is geweest actie te ondernemen. Verzoekster wil nog steeds de documenten laten overkomen. Niet gebleken is waarom verweerder van mening is dat er onvoldoende reden is om de komst van de documenten af te wachten. Evenmin is voldoende gemotiveerd waarom onvoldoende documenten met betrekking tot de reisroute zijn overgelegd en verzoekster heeft wel gedetailleerd verklaard over haar reis naar Nederland. Verzoekster heeft zeer uitgebreide verklaringen afgelegd over haar werkzaamheden voor de HJAM. De reden om te gaan werven werd ingegeven door financiële motieven en dit verklaart de geringe kennis over het politieke gedachtegoed van de partij. Dit kan in redelijkheid niet verweten worden. Voor haar specifieke taak had verzoekster wel voldoende kennis. Verzoekster heeft tot juni gewerkt. Dat in verzoeksters beleving de verkiezingen eind mei hebben plaatsgevonden is niet onaannemelijk nu de verkiezingen een lange nasleep hebben. Voorts was verzoekster vooraf al betrokken bij diverse politieke activiteiten en in het verlengde daarvan is het niet onaannemelijk dat zij op het stembureau actief is geweest. Uit de stukken blijkt dat verzoekster getuige is geweest van stembusfraude. Gelet

9. NOV. 2007 17:18

NR. 8322 P. 4/7

AWB 07/40207 (voorlopige voorziening)

3

AWB 07/40206 (beroepszaak)

op verzoeksters leeftijd in relatie tot haar onervarenheid is het juist wel geloofwaardig te achten dat zij te snel verklaringen heeft afgelegd en achteraf spijt heeft. Het is wel goed in te zien dat verzoekster een belangrijke getuigenverklaring heeft afgelegd. Het relaas is goed te plaatsen in het algemeen ambtsbericht van Armenië van december 2006. Het asielrelaas heeft wel positieve overtuigingskracht.

3.3 Aan de orde is de vraag of er gegeven de spoedeisendheid van het verzoek aanleiding bestaat een voorlopige voorziening te treffen in die zin dat het besluit van verweerder om de uitzetting niet achterwege te laten wordt geschorst.

3.4 Op grond van artikel 8:86 van de Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak. Verzoekster is tijdig op deze bevoegdheid gewezen.

3.5 De AC-procedure voorziet in afdoening van asielverzoeken binnen 48 procesuren. Deze procedure leent zich slechts voor die zaken waarvan verweerder, daarbij de vereiste zorgvuldigheid in acht nemend, binnen deze korte termijn kan beoordelen of de aanvraag op grond van artikel 30 of 31 van de Vw 2000 kan worden afgewezen.

3.6 Blijkens de stukken vormt de (on)geloofwaardigheid van het asielrelaas het kernpunt van het onderliggende geschil. Bij de beoordeling van de vraag of verweerder het relaas van verzoekster in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen bestempelen gaat de voorzieningenrechter uit van het volgende toetsingskader.

3.7 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling niet beschikt over een voor toegang tot Nederland vereist document voor grensoverschrijding, tenzij hij zich onverwijld onder opgave van de plaats waar of waarlangs hij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat hij asiel wenst.

Ingevolge het tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

3.8 Het vorenstaande in aanmerking genomen dient de voorzieningenrechter allereerst te beoordelen of verweerder in redelijkheid artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000 aan verzoekster heeft kunnen tegenwerpen en dientengevolge heeft kunnen concluderen dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas.

3.9 Ten aanzien van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 overweegt de voorzieningenrechter dat niet in geschil is dat verzoekster geen stukken heeft overgelegd inzake de datum van haar inreis in Nederland. Aldus staat de datum van inreis niet vast. Verzoekster heeft verklaard dat zij op de avond dat zij in Nederland aankwam, naar de Armeense kerk is gegaan voor hulp. De volgende dag zou een vrouw van de kerk haar naar brengen voor het indienen van een asielaanvraag. Toen verzoekster in een hotel op de vrouw stond te wachten, die in dat hotel moest werken, is zij op grond van artikel 50 van de Vw 2000 staandegehouden. Ter onderbouwing van deze

9. NOV. 2007 17:18

NR. 8322 P. 5/7

AWB 07/40207 (voorlopige voorziening)
 AWB 07/40206 (beroepszaak)

4

verklaring heeft verzoekster een schriftelijke verklaring overgelegd van De verklaring van verzoekster stemt echter niet overeen met het proces-verbaal van staandehouding van 20 september 2007 waarin is gerelateerd dat verzoekster in het hotel lakens uit een kast aan het halen was. Ter zitting heeft verzoekster zich op het standpunt gesteld dat het proces-verbaal van staandehouding van 20 september 2007 onjuist is. Verzoekster was mevrouw niet aan het helpen met lakens, maar liep op het moment dat zij door de Vreemdelingenpolitie werd gevonden langs een kast naar het trappenhuis. Ingevolge jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS), onder meer de uitspraak van 6 februari 2003 (JV 2003/113), wordt in beginsel uitgegaan van de juistheid van een op ambtseer of ambtsbelofte opgemaakt proces-verbaal. De enkele ontkenning door verzoekster van de juistheid van het proces-verbaal is onvoldoende om de inhoud daarvan in twijfel te kunnen trekken. De juistheid van het proces-verbaal wordt bovendien ondersteund door het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van gehoor ex artikel 50 van de Vw 2000 van 20 september 2007. Blijkens dit proces-verbaal heeft verzoekster zelf ook verklaard dat zij aan het helpen was in het hotel. Aldus heeft verzoekster haar verklaring niet aannemelijk kunnen maken. De door verzoekster overgelegde verklaring van maakt dit niet anders, nu niet is gebleken dat als objectieve en betrouwbare bron kan worden beschouwd. Op grond van het voorgaande heeft verweerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoekster zich niet onverwijd onder opgave van de plaats waar of waarlangs zij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat zij asiel wenst.

3.10 Ten aanzien van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten of ander indicatief bewijs ter vaststelling van haar identiteit, nationaliteit, reisroute en asielaanvraag haar niet is toe te rekenen. Allereerst dient de omstandigheid dat verzoekster haar paspoort is kwijtgeraakt voor haar eigen rekening en risico te komen. Daarnaast kan van de door verzoekster overgelegde kopie van haar geboorteakte niet de authenticiteit worden vastgesteld. Voorts heeft verzoekster de dagvaarding in Armenië achtergelaten en is gesteld noch gebleken dat zij voorzieningen heeft getroffen om deze te laten nazenden. Hiervan wordt gesteld dat verweerder verzoekster onvoldoende tijd heeft verschaft tot het alsnog verkrijgen van documenten. Als eerste overweegt de voorzieningenrechter dat het verzoeksters eigen verantwoordelijkheid is om haar aanvraag met zoveel mogelijk stukken te onderbouwen en deze documenten bij de asielaanvraag te overleggen. Voorts is niet gebleken dat verzoekster zelf enige actie heeft ondernomen tot herkrijgen van deze documenten. Dat verzoekster al enige tijd in detentie zit, maakt het vorenstaande niet anders omdat zij naar het oordeel van de voorzieningenrechter wel degelijk enige activiteiten had kunnen ontplooiën binnen deze verblijfsomstandigheden en tijdsduur. Dat de Armeense kerk activiteiten ontplooit - welke overigens niet nader zijn onderbouwd met stukken - is onvoldoende om iets af te doen aan verzoeksters eigen verantwoordelijkheid. Overigens heeft verzoekster ook ten aanzien van de gestelde gevolgte reisroute geen documenten overgelegd en daarover onvoldoende verifieerbare verklaringen afgelegd.

3.11 Gelet op het vorenstaande heeft verweerder in redelijkheid als uitgangspunt kunnen nemen dat op voorhand afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van de door verzoekster afgelegde verklaringen. Volgens het beleid wordt in een geval als deze waarin afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielaanvraag van wege het niet onverwijd melden en het ontbreken van documenten, van de vreemdeling een grotere inspanning verwacht om de noodzaak tot bescherming aannemelijk te maken. Het relaas dient niet alleen op hoofdlijnen consistent en niet onaannemelijk te zijn, maar bovendien dienen in de verklaringen van de vreemdeling geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van relevante bijzonderheden voor te komen. Van het relaas dient een positieve overtuigingskracht uit te gaan. De voorzieningenrechter toetst deze beoordeling van verweerder terughoudend en beantwoordt de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat verweerder, gelet op de motivering, neergelegd in het

9. NOV. 2007 17:16

AWB 07/40207 (voorlopige voorziening)
AWB 07/40206 (beroepszaak)

5

voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

3.12 Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder in redelijkheid tot de conclusie kunnen komen dat van het asielrelaas van verzoekster geen positieve overtuigingskracht uitgaat - omdat er kennelijk in het relaas hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen - en dat haar relaas dientengevolge als ongeloofwaardig beoordeeld kan worden.

Verweerder heeft in dit verband kunnen betrekken het gegeven dat verzoekster niet de juiste kennis heeft over de dag van de verkiezingen. Verzoekster heeft expliciet in het nader gehoor van 21 en 22 oktober 2007 verklaard dat de verkiezingen hebben plaatsgevonden op een dinsdag, woensdag of donderdag eind mei van dit jaar. Echter uit openbare bronnen is gebleken dat de verkiezingen hebben plaatsgevonden op zaterdag 12 mei 2007. Omdat verzoekster gesteld heeft dat zij gedurende drie maanden stemmen heeft geprobeerd te werven, heeft verweerder van verzoekster mogen verwachten dat zij op de hoogte was van de dag waarop de verkiezingen hebben plaatsgevonden.

Verzoekster heeft bovendien nauwelijks kennis van de partij waarvoor zij stemmen diende te werven en is in haar verklaringen summier en gebrekkig gebleven over de politieke standpunten, terwijl zij deze informatie volgens haar eigen verklaringen in het nader gehoor wel diende te geven aan de mensen. De voorzieningenrechter verwijst in dit kader naar een zinsnede in het nader gehoor op pagina 12 waarin verzoekster verklaart dat zij over het programma en de plannen van de partij moest vertellen. Mensen waren bereid om hun stem aan de partij te geven vaak op grond van wat verteld werd over de partij en soms ook om praktische redenen. Dat verzoekster nu niets kan vertellen over het programma en de plannen van de partij valt niet met elkaar te rijmen. Dat verzoekster stelt enkel vanwege de financiële vergoeding activiteiten te hebben verricht en eigenlijk geen sympathisant te zijn is onvoldoende reden om gelet op het vorenstaande tot een ander oordeel te komen. Verweerder heeft in redelijkheid van iemand, die heeft gesteld zich actief te hebben ingezet om leden en stemmen te werven voor een politieke partij, mogen verwachten dat zij de politieke standpunten van de partij kan uit een zetten en tevens op de hoogte is van de vooraanstaande leiders van de partij en dergelijke. Tevens heeft verweerder het bevreemdend kunnen vinden dat verzoekster, die zelf heeft verklaard dat zij geen lid is dan wel sympathisant is van enige politieke partij, nooit in politiek geïnteresseerd is geweest en het werven van de stemmen enkel en alleen deed vanuit financiële motieven, actief is geweest op het stembureau en daarnaast als genüge heeft willen optreden.

De stelling dat verzoekster psychisch niet in staat was om juiste dan wel volledige verklaringen af te leggen wordt niet gevolgd. Verzoekster heeft terzake haar medische dan wel psychische gesteldheid niets overgelegd ter nadere onderbouwing van haar stelling. Voorts heeft de verpleegkundige van de GGD niet aangegeven dat de lichamelijke en/of geestelijke toestand van verzoekster mogelijk niet toestaat dat zij wordt gehoord.

3.13 Hetgeen hiervoor is overwogen brengt mee dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoekster als ongeloofwaardig dient te worden aangemerkt en dat het asielrelaas derhalve niet inhoudelijk zal worden beoordeeld. Verweerder heeft de aanvraag binnen het AC kunnen afwijzen op grond van artikel 31, eerste lid, in samenhang gelezen met artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c en f, van de Vw 2000.

3.14 Uit het voorgaande volgt tevens dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan beoordeling van de hoofdzaak en dat deze slechts in ongegrondverklaring van het beroep kan eindigen. De voorzieningenrechter ziet derhalve aanleiding om met toepassing van artikel 8:86 van de Awb onmiddellijk op dat beroep te beslissen. Het beroep tegen de afwijzende beschikking op de asielaanvraag van verzoekster zal dan ook ongegrond worden verklaard. Dat brengt mee dat het verzoek om een voorlopige voorziening wegens gebrek aan belang dient te worden afgewezen.

9. NOV. 2007 17:19

AWB 07/40207 (voorlopige voorziening)
AWB 07/40206 (beroepszaak)

6

3.15 Van omstandigheden op grond waarvan een van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is niet gebleken.

IV. BESLISSING

De voorzieningenrechter

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan op 9 november 2007 door mr. S.M. Schothorst, voorzieningenrechter, in tegenwoordigheid van mr. F.K. Williams, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier

De voorzieningenrechter

Afschrift verzonden op:

8 NOV. 2007

Conc.: FW
Coll: ML
D: C

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen een week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing. Tegen de uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Mr P. J. Wapperom
 Mr A. W. J. van der Meer
 Mr dr. C. R. Janßen
 Mr J. W. F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht

Tel. (078) 639 99 00
 Fax (078) 639 97 61

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
6839	INGEKOMEN
B	16 NOV 2007
ZAAKNR. 200708049/1/2	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD:	PAR:

De Afdeling bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 16 november 2007

Betreft : Appelschrift

Inzake : Hoger Beroep
 Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0709.24.0047
 V-nummer :

Proc.nr. Rb : 07/40207 07/40206

Appellant

Naam :
 Geboren :
 Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. P.J. Wapperom
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

-2-

datum uitspraak : 09-11-2007

datum verzending : -

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____, van Armeense nationaliteit, hierna te noemen "appellante", verblijvende in de P.I. Soesterberg, te dezer zake woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209, ten kantore van de advocaat en procureur mr. P.J. Wapperom, die ten deze door appellante bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en die ten deze als gemachtigde voor haar optreedt, zulks met het recht van substitutie.

1. Inleiding

Appellante heeft op 20 september 2007 aangegeven asiel te willen aanvragen.

Op 26 september 2007 is zulks door haar advocaat schriftelijk bij verweerder aangegeven.

Verweerder heeft haar hiertoe op 18 oktober 2007 om 17.35 uur in de gelegenheid gesteld.

Op 22 oktober 2007 heeft verweerder een voornemen kenbaar gemaakt deze aanvraag af te wijzen.

Op 23 oktober 2007 zijn zijdens appellanten een tweetal zienswijzen kenbaar gemaakt.

Bij beschikking van 23 oktober 2007, uitgereikt om 15.28 uur is de aanvraag afgewezen.

Op 24 oktober 2007 is voor appellante per fax bij het CIV te Haarlem een beroep en een verzoek om een voorlopige voorziening ingesteld.

De gronden van het beroepschrift en verzoekschrift zijn nader aangevuld bij schrijven van 1 november 2007.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam op 2 november 2007.

-3-

Middels uitspraak van 9 november 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam, het ingediende beroepsschrift ongegrond verklaard en het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen (produktie 1).

Appellante kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij Hoger Beroep in, nu zij van mening is dat in deze vragen spelen van rechtseenheid, rechtsontwikkeling en rechtsbescherming. Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

Alvorens in te gaan op de inhoud van de uitspraak, zij opgemerkt dat de aanvraag van belanghebbende alsmede de daarmee gepaard gaande bewijsnood geplaatst dient te worden binnen de context dat zij in Vreemdelingenbewaring verblijft en dat haar aanvraag binnen de AC/48-uursprocedure is afgedaan.

2.1.1. Motiveringsgebrek ; artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c van de Vreemdelingenwet

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 3.9 overwogen :

"Ten aanzien van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c, van de VW 2000, overweegt de voorzieningenrechter dat niet in geschil is dat verzoekster geen stukken heeft overgelegd inzake de datum van haar inreis in Nederland., Aldus staat de datum van de inreis niet vast. Verzoekster heeft verklaard dat zij op de avond dat zij in Nederland aankwam, naar de Armeense kerk is gegaan voor hulp. De volgende dag zou een vrouw van de kerk haar naar brengen voor het indienen van een asielaanvraag....

Blijkens het procesverbaal heeft verzoekster zelf ook verklaard dat zij aan het helpen was in het hotel. Aldus heeft verzoekster haar verklaring niet aannemelijk kunnen maken. De door verzoekster overgelegde verklaring van maakt dit niet anders, nu niet is gebleken dat als objectieve en betrouwbare bron kan worden beschouwd.

Op grond van het voorgaande heeft vereerder naar het oordeel van de voorzieningenrechter zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoekster zich niet onverwijd onder opgave van de plaats of waarlangs zij Nederland is binnengekomen heeft vervoegd bij een ambtenaar, belast met de grensbewaking of het toezicht op vreemdelingen, en daar kenbaar heeft gemaakt dat zij asiel wenst.

-4-

2.1.2. toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.1. is vermeld dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellante is van mening dat de rechtbank van met vorenvermelde overweging heeft miskend dat zij verkeerde in bewijsnood. De communicatie vanuit een P.I. verloopt niet zo eenvoudig als wanneer men "vrij rondloopt", althans, zoals gebruikelijk is, geplaatst wordt in een wachtruimte van het AC en van daaruit telefonisch contact kan opnemen met derden.

Binnen de context van de bewijsnood had dan ook terdege waarde dienen te worden gehecht aan de verklaring van mevrouw

Dezerzijds kan niet gevolgd worden op grond waarvan de Rechtbank heeft geconcludeerd dat deze bron niet al objectief en betrouwbaar kan worden aangemerkt. Eens te meer nu niet is gebleken welk belang deze "getuige" zou hebben om niet de waarheid te verklaren.

Bovendien heeft appellante op het eerst mogelijk moment de eerdere verklaring of zij al dan niet werkzaam was, gecorrigeerd. In dat kader moge ik verwijzen naar pagina 7 van het eerste gehoor.

Gelet op vorenstaande heeft de rechtbank ten onrechte appellante niet gevolgd in haar verklaring dat zij op 19 september 2007 in Nederland is aangekomen en op 20 september 2007 heeft aangegeven asiel te willen aanvragen.

Vastgesteld moet worden dat appellante zich terdege onverwijld heeft gemeld en aldus het gestelde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder c ten onrechte aan haar is tegengeworpen.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of heeft gemotiveerd.

2.2.1. motivering artikel 31, tweede lid onder f Vw / overleggen documenten

Ten onrechte heeft de Rechtbank onder 3.10 het volgende overwogen;

"Ten aanzien van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 overweegt de voorzieningenrechter dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van documenten of ander indicatief bewijst er vasstelling van haar identiteit, nationaliteit, reisroute en asielrelaas haar niet is toe te rekenen...

-5-

(...)

Daarnaast kan van de door verzoekster overgelegde kopie van haar geboorteakte niet de authenticiteit worden vastgesteld.

Voorts heeft verzoekster de dagvaarding in Armenië achtergelaten en is gesteld noch gebleken dat zij voorzieningen heeft getroffen om deze te laten nazenden. Hiervan wordt gesteld dat verweerder verzoekster onvoldoende tijd heeft verschaft tot het alsnog verkrijgen van documenten. Als eerste overweegt de voorzieningenrechter dat het verzoeksters eigen verantwoordelijkheid is om haar aanvraag met zoveel mogelijk stukken te onderbouwen en deze documenten bij de asielaanvraag te overleggen. Voorts is niet gebleken dat verzoekster zelf enige actie heeft ondernomen tot het krijgen van deze documenten. Dat verzoekster al enige tijd in detentie zit, maakt het voerenstaande niet anders omdat zij naar het oordeel van de voorzieningenrechter wel degelijk enig activiteiten had kunnen ontplooien binnen deze verblijfsomstandigheden en tijdsduur. Dat de Armeense kerk activiteiten ontplooit – welke overigens niet nader zijn onderbouwd met stukken – is onvoldoende om iets af te doen aan verzoekster ook ten aanzien van de gestelde gevolgde reisroute geen documenten overgelegd en daarover onvoldoende verifieerbare verklaringen afgelegd.”

2.2.2 toelichting

Hetgeen onder 2.2.1 en 2.3.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Appellante stelt zich op het standpunt dat de rechtbank in deze overweging heeft miskent dat zij slechts een dag in Nederland was en toen al in vreemdelingenbewaring is gesteld. In haar overwegingen heeft de Rechtbank voorts miskent dat zij volledig gedesoriënteerd was. In haar gehoren heeft appellante aangegeven dat zij bang was. Van haar kan dan ook niet gevergd worden om contact op te nemen met haar land van herkomst. Hierbij moge ook wijzen op de verklaring van mevrouw , waaruit blijkt dat zij appellante huilend heeft aangetroffen.

Voorts bestaat er geen enkel aanknopingspunt om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de verklaring dat de Armeense kerk activiteiten ontplooit om alsnog documenten voor haar op te vragen. Nu deze activiteiten mogelijk deels in de telefonische sfeer liggen kan niet gevergd worden hiervan stukken te overleggen.

Gelet hierop moet worden vastgesteld dat er terdege acties zijn verricht om documenten te laten overkomen ter onderbouwing en bevestiging van haar asielrelaas. Aangewezen was dat verweerder deze documenten had afgewacht om tot een zorgvuldige afdoening te komen.

-6-

De rechtbank heeft dan ook miskent dat onderhavige asielaanvraag niet zorgvuldig kon worden afgedaan binnen de AC/48 uursprocedure.

In deze heeft dan ook een onzorgvuldige belangenafweging plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de Rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of heeft gemotiveerd.

2.3.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Amsterdam niet in stand blijven;

Appellante verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het Hoger Beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren en de bestreden beschikking te vernietigen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten.

Hoogachtend,

P.J. Wapperom